

ODMIOTAC (6) *vb pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w od-); a jasne.

inf odmiotać (2). ◇ fut 3 sg odmiece (1). ◇ imp 2 pl odmieccie (1). ◇ part praet act odmiotawszy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. odmieść.

*Odrzucić, rzucając usunąć skądś [co] (6) : gdy iey powiedziano żem drzwi základł kámieniem/ mnimáá bym iuz nie żyw był/ kazáá drzwi dobyć á kámienie odmiotać. *BielKron* 458, 372v; odmieccie rozwáliny/ niech lię żywot [tj. *zakopany krzyż Pański*] vkaże. *SkarŻyw* 398.*

*odmiotać komu (1): á gdy by lię w ten czás łnieg wielki tráfił/ każe [*Moskwa*] łługom łnieg od miotać połłowi *BielKron* 434v.*

*Zwroty: [»odmiotać bronie«: záftánowili lię byli trochę Tátárowie/ ále gdy ich Ruś odbieżáá/ y oni poźli/ odmiotawšzy od siebie bronie. *BielKron* 1597 191 (*Linde*).]*

*»odmiotać od siebie« (1): przetho wšzytcy [*Tatarowie*] pierzchnęli iáko łzaleny odmiotawšzy od siebie zbroię *BielKron* 364v; [*BielKron* 1597 191].*

Przen (1) :

*Zwrot: »precz odmiotać« (1): Sroká gdy głodna łzczebyece/ Wšzytki łtráchy precz odmiece/ Ku domowi przyłkákuię/ Gdzye łwoię żywność poczuie *BielKom* A2.*

Synonim: odrzucić.

Formacje współrdzenne cf MIOTAC.